

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16269/2023
05.03.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Борис Рибаровски, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Драган Бојанић, адвокат из ..., ради утврђења брачне тековине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2344/22 од 25.01.2023. године, у седници одржаној 05.03.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2344/22 од 25.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину П 107/18 од 09.08.2019. године обавезан је тужени да тужилци по основу заједничке тековине у брачној заједници на име улагања у непокретност у ... у Ул. ... број .../... из листа непокретности ... КО ..., исплати на име доградње породичне стамбене зграде број 1 износ од 518.250,00 динара, на име урађеног тротоара - колског прилаза и платоа уз објекат број 1 износ од 37.500,00 динара, на име постављања оgrade износ од 45.375,00 динара и на име удела у изграђеном помоћном објекту - помоћна зграда број 2 износ од 483.093,00 динара са законском затезном каматом од 09.08.2019. године до исплате, а одбијен је тужбени захтев за исплату камате за период од 11.04.2016. године до 09.08.2019. године (први и други став изреке). Одбијен је тужбени захтев тужиле у делу којим је тражила да се утврди да по основу заједничке тековине у брачној заједници има право својине у $\frac{1}{2}$ дела стамбено-пословне зграде број 1 површине 54m^2 у ... у Улици ... на кп. .../... и $\frac{1}{2}$ дела права трајног коришћења парцеле, уписано у лист непокретности ... КО ... и да је тужени дужан да трпи да се тужилца упише у катастар на наведеном идеалном делу (трећи став изреке). Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка (четврти став изреке).

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4816/19 од 04.03.2020. године потврђена је наведена првостепена пресуда у ставу првом и другом изреке, а решењем Врховног касационог суда Рев 256/2021 од 12.05.2022. године није дозвољено

одлучивање о посебној ревизији туженог против тог дела правноснажне пресуде и ревизија је у том делу одбачена као недозвољена. На тај начин окончан је спор о облигационом захтеву тужиље везано за улагања у непокретност у Ул. ... број .../... као посебној имовини туженог. У настављеном поступку, после укидања наведене пресуде другостепеног суда у делу који се односи на другу непокретност (непокретност стечену у току трајања брака која се налази у Улици ... у ...) и одлуке о трошковима поступка, Апелациони суд у Крагујевцу је након одржане расправе пред тим судом донео пресуду Гж 2344/22 од 25.01.2023. године којом је укинуо пресуду Основног суда у Параћину П 107/18 од 09.08.2019. године у ставу трећем и четвртом изреке и пресудио тако што је усвојио тужбени захтев и утврдио да тужиља по основу заједничке тековине у брачној заједници има право својине у $\frac{1}{2}$ дела стамбено-пословне зграде број 1, површине 54м² у Ул. ... у ... на кп бр. .../... и $\frac{1}{2}$ права трајног коришћења ове парцеле уписане у лн ... КО ..., и да је тужени дужан трпети да се тужиља упише у катастарском оператру на наведеном идеалном делу и обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове поступка у износу од 741.278,00 динара.

Против ове правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је утврдио да је ревизија туженог дозвољена на основу члана 403. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку, па је испитао побијану пресуду применом члана 408. овог закона и утврдио да ревизија није основана.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а нема ни других битних повреда из члана 374. став 1. ЗПП које су предвиђене као дозвољени разлог за ревизију по члану 407. став 1. овог закона. Утврђено чињенично стање резултатат је доказа изведених од стране другостепеног суда, који је поступио у складу са одредбама члана 383. став 3. и 4. ЗПП и по својим овлашћењима укинуо првостепену пресуду и одлучио о захтевима, применом члана 387. став 1. тачка 6. овог закона.

Према утврђеном чињеничном стању, странке су живеље у ванбрачној заједници живота од јуна 1987. године и надаље у брачној заједници од 09.07.1988. године, заједница је престала у 2001. години, а брак је разведен пресудом Општинског суда у Параћину П 121/07 од 13.05.2007. године. Заједничко дете странака син ВВ рођен ... године смртно је страдао ...2012. године. Имовински односи поводом заједничких улагања странака у непокретност у Улици ..., расправљени су усвајањем облигационог захтева тужиље по основу њеног доприноса у увећању вредности те непокретности. О својинском уделу тужиље на непокретности стамбено-пословној згради изграђеној на кп .../... која се води у ЛН ... КО ... као власништво туженог, одлучено је применом законске претпоставке о једнаким уделима супружника у заједничкој имовини, прописане у члану 180. став 2. Породичног закона. Истицањима туженог и доказима изведеним у поступку, по оцени другостепеног суда наведена законска претпоставка није оборена. Код чињеница да је плац кп број .../... купљен у току трајања брака и објекат грађен у периоду 1996-2001 године у току трајања заједнице живота и привређивања странака, суд је закључио да је спорна имовина стечена заједничким радом и доприносом супружника њиховим једнаким доприносом. Притом, суд је имао у виду чињенице о радном статусу и залагањима странака током трајања заједнице

живота, да су обоје радом остваривали приходе, као и да је на изградњи спорног објекта у великој мери својим радом учествовао тужени, радом помагали и синови тужиле, њен отац и брат, а и тужила својим радом непосредно учествовала у извођењу радова и припремала храну за раднике, старала се о пословима у домаћинству и о заједничком детету. Цењено је и да тужени није доказао да је од продаје сувласничког удела на кући у ... по уговору од 05.08.1991. године, осим неспорне куповине камиона, претекло средстава за стицање и улагање у непокретност. На основу изнетог, другостепени суд је закључио да тужени није доказао да је његов допринос већи од доприноса тужиле.

Неосновано се томе у супрот ревизијом туженог указује да није правилно вредновано његово улагање посебне имовине од продаје сувласничког удела на непокретности у Републици ... (...), што спада у домен чињеничног утврђења и оцене доказа, о чему је другостепени суд разлоге дао у образложењу побијане пресуде. На неприхватљивост изнетог оспоравања од стране туженог указује и садржина његовог исказа у ком је навео да је већим делом новца од продаје те непокретности у ... купио камион и мањим делом плац са темељем који је отуђио у 1998. години, дакле по завршетку изградње спорног објекта. О степену изграђености спорног објекта вештак се изјаснио да је завршен у 90%. Докази приложени уз ревизију, уговор о продаји кп .../... КО ... од 19.12.1998. године и неоверени извод из базе података катастра непокретности за лн ... КО ..., захваћени су преклузијом због које утицаја не могу имати.

Породичним законом прописано је у члану 171. став 1. да имовина коју су супружници стекли у току трајања заједнице живота у браку представља њихову заједничку имовину; у члану 177. да деобом заједничке имовине, у смислу овог закона, сматра се утврђивање сувласничког односно суповерилачког удела сваког супружника у заједничкој имовини; у члану 180. став 1. да ако супружници не могу да се споразумеју о деоби заједничке имовине, деобу заједничке имовине врши суд (судска деоба), а у ставу 2. прописује да се претпоставља да су удели супружника у заједничкој имовини једнаки. За судску деобу важи правило да се удели супружника одређују у истој сразмери на свим стварима и правима која нису економски самостална у односу на остала права из заједничке имовине. Такав је овде случај био и код одређивања доприноса тужиле у увећању вредности посебне имовине туженог, и код утврђења својинског удела тужиле на непокретности стеченој у браку са туженим.

Из изнетих разлога, по оцени Врховног суда, ревизија туженог није основана у оспоравању правилности примене материјалног права од стране другостепеног суда.

Према исходу спора, тужилу припада право на накнаду трошкова поступка, о чему је правилно одлучено применом члана 153. став 1. и 154. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић